

ת"פ 37380/06/13 - שמעון גפסו נגד מדינת ישראל, עדי ברקו

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 37380-06-13 מדינת ישראל נ' גפסו ואח'
3

בפני כב' השופט עודד גרשון
המבקש/הנאשם 1
נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל
2. עדי ברקו
שמעון גפסו

החלטה

1. במשפט זה אנו מצויים בשלב מתקדם של שמיעת סיכומי ההגנה. בישיבה שהתקיימה ביום 4.1.2015, לקראת סוף סיכומי באת כח הנאשם 1 (סיכומים שנמשכו על פני ימים אחדים), טענה באת כח הנאשם 1, עו"ד גב' פנינת ינאי, בין היתר, כי במהלך עדותו בבית המשפט שינה הנאשם מס' 2 את גרסתו והשמיע "גרסה מופרכת". לנאשם 1, שהעיד את עדיו לפני הנאשם 2, טענה עו"ד גב' ינאי, לא ניתנה הזדמנות להתמודד עם "הגרסה המופרכת" ולכן "(...) אנחנו טוענים שבית המשפט לא יכול לקבל את גרסתו ולדחות אותה מכל וכל, ולו מפאת (...) פגיעה בזכויות נאשם (...)") (עמ' 5804 שורות 16 - 20).

בעקבות דבריה האמורים של באת כח הנאשם 1, שאלתי אותה אם היתה מזמינה עדים נוספים לו היה הנאשם 2 מעיד לפני הנאשם 1 (שאז היה הנאשם 1 נוכח לדעת שהנאשם 2 שינה מן הגרסה שמסר במטרה), ותשובתה היתה "בודאי". אם כך, שאלתי, מדוע לא בקשה להזמין עדים נוספים, שהרי כבר נפסקה הלכה בעניין יצחק קניר נגד מדינת ישראל (ע"פ 951/80, פד"י לה' (3) עמ' 505) שבמקרים המתאימים ניתן להזמין עדים נוספים גם לאחר שהושמעו סיכומים?

בסופו של דבר, לאחר דיון ממושך בו השתתפו כל באי כח הצדדים, נמנעה גב' ינאי מלבקש להזמין עדים נוספים ובחרה להשאיר את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

בעקבות כך ניתנה, בעמ' 5814, החלטה המורה לבאת כח הנאשם 1 להשלים את סיכומי טענותיה.

גב' ינאי השלימה את סיכום טענותיה ובא כח הנאשם 2 התחיל בסיכום טענותיו. הואיל ומלכתחילה נועד הדיון עמוד 1

להסתיים בשעה 16:00, ובא כח הנאשם 2 טרם סיים את סיכומיו, בקש הסניגור עו"ד גוטמן לקבוע מועד נוסף לשמיעת סיכומי טענותיו.

לאחר שנקבע מועד להמשך הדיון, ליום 15.1.15, שבה באת כח הנאשם 1 והעלתה את עניין הערתו הנ"ל של בית המשפט. גם בשלב האמור השאירה גב' ינאי את העניין פתוח ובקשה שהות כדי לשקול את העניין עם מרשה ולהחליט אם לבקש להעיד עדים נוספים בעקבות הערת בית המשפט אם לאו.

בסופו של יום הדיון האמור הוחלט לדחות את המשך הדיון ליום 15.1.15 וכי אם תוגש בקשה כאמור בית המשפט יבקש את תגובת באי כח המאשימה והנאשם 2 ויתן את החלטתו לאחר שישקול את כל הטענות.

בעקבות האמור לעיל הגישה עו"ד ינאי מסמך שכותרתו **"התייחסות מטעם הנאשם 1 לאפשרות העדה חוזרת של שני עדים"**, ובאי כח המאשימה והנאשם 2 הגישו את תגובותיהם למסמך האמור.

ההחלטה הנוכחית מתייחסת איפוא למסמך שהוגש על ידי באת כח הנאשם 1 ושכותרתו **"התייחסות מטעם הנאשם 1 לאפשרות העדה חוזרת של שני עדים"**.

2. טענות הנאשם 1 במסמך הנדון

המסמך שהוגש על ידי באת כח הנאשם 1 **משתרע על פני 17 עמודים**! חלק גדול מן האמור בו הוא בבחינת סיכום טענות והתמודדות עם ראיות שהובאו על ידי המאשימה או על ידי הנאשם 2.

באת כח הנאשם 1 טענה כי הנאשם 2 מסר בעדותו בבית המשפט גרסה שונה לחלוטין מזו שמסר במשטרה ואשר היתה לנגד עיני הנאשם 1 כשניהל את הגנתו. יתירה מזו, הנאשם 1 והעד מר אמיר אורן אף לא עומתו במהלך עדותם בבית המשפט עם גרסתו החדשה של הנאשם 2. לטענתה, **"הנאשם 2 הוא זה שעל כתפיו מוטל הנטל לשכנע את בית המשפט בנכונות גרסתו החדשה (ההדגשה במקור. ע.ג.) והעדפתה על פני חקירותיו במשטרה (...)** ולא של אף אחד אחר (...)" (סעיף 44 במסמך).

גב' ינאי הוסיפה וטענה, בסעיף 46, לאמור:

"זימונם מחדש של הנאשם 1 ומר אמיר אורן (שהם העדים שבשמותיהם נקבה עו"ד ינאי כשנשאלה אלו עדים היתה מזמינה אילו היה הנאשם 2 מעיד לפני הנאשם 1. ע.ג.) אין בו בכדי להיטיב מצבו של הנאשם 1, אלא לאפשר לנאשם 2 (ומבלי שביקש זאת) לעשות מקצה שיפורים להגנתו, כאשר הוא בחר לנהל הגנתו באופן שבו הוא כובש גרסתו עד לשלב מאוחר מאד של ההליך המשפטי"

ומתוך בחירה מודעת שלא לעמת העדים עם גרסה חדשה ומוצאת וכבושה זו".

ובסעיף 47 טענה -

"זאת ועוד, האפשרות כי גם אמיר אורן וגם הנאשם 1 יגיעו לבית המשפט בבזבז יקר, ישבו על כסא העדים (...) ויכחישו מן הסתם כליל טענה אווילית זו (...) לא ברור במה תועיל".

עוד טענה גב' ינאי כי "החלטה לזמן העדים יש בה משום הכשרת השרץ (...)" (סעיף 48) ו"הפיכת ההליך לחוכא ואיתלולה" (סעיף 49).

זאת, בנוסף לעיוות הדין שיגרם לנאשם 1, לטענתו, בשל כך שסיום ההליך יידחה בעוד הנאשם 1 מצוי בהשעיה וללא משכורת תוך פגיעה קשה בו ובמשפחתו.

באת כח הנאשם 1 סיימה את דבריה באומרה כדלקמן:

55. חרף כל המפורט לעיל והמשתמע ממנו במפורש או במרומז - לא יכול הנאשם 1 להתעלם מדברים אשר הובאו על ידי בית משפט נכבד זה באולם בהקשר זה, ואין הוא רוצה להיתפס כמי אשר מתעלם מהערת בית המשפט.

56. מי אשר יכריע בענין גורלו של הנאשם 1 הוא לא אחר מאשר בית המשפט הנכבד והוא רואה עצמו כמי שעליו להיות קשוב היטב להערות אשר נשמעות על ידי המותב, אשר העלה אפשרות זו כאופציה בלבד.

57. לנוכח אלו, ובאספקלריה זו הנטענת לעיל, יבקש הנאשם 1 להעדתו והעדת אמיר אורן ככל שהדברים יכולים לסייע בדרך זו או אחרת בירידה לחקר האמת (...).

3. עמדת הנאשם 2

באי כח הנאשם 2, עורכי הדין ארז גוטמן ומירי הרט, טענו כי באת כח הנאשם 1 בחרה לנצל את ההזדמנות שנקרתה לה בעקבות דברי בית המשפט, כאמור לעיל, כדי להגיש סיכומי טענות נוספים בכתב. לטענתם, "(...)

המדובר בהתנהגות בלתי ראויה, בלתי הוגנת ובלתי שוויונית אשר לצערנו נעשתה במכוון והכל בכדי שיתאפשר לה, פעם נוספת, להשמיע טענותיה בפני בית המשפט בניגוד לסדרי הדין ובעיקר בניגוד מוחלט להוראותיו של בית המשפט הנכבד". כבר מטעם זה, טענו, מן הדין לדחות את הבקשה.

באי כח הנאשם 2 טענו כי בית המשפט פנה אל באת כח הנאשם 1, במהלך סיכומי טענותיה, ושאל אותה אם היא רוצה להגיש בקשה להזמנת עדים אך היא בחרה להשאיר את העניין לשיקול דעת בית המשפט, ובעקבות כך ניתנה החלטת בית המשפט.

באי כח הנאשם 2 טענו כי לאחר שבאת כח הנאשם 1 סיימה את סיכומי טענותיה החל בית המשפט בשמיעת סיכומי טענות מרשם. ואולם, "(...) בסוף הדין והגם שאנו מצויים באמצע שמיעת סיכומי הנאשם 2 שבה ופנתה ב"כ הנאשם 1 והעלתה טענותיה בעניין האמור. זאת, כאמור, על אף שבית המשפט נתן בהקשר זה מכבר את החלטתו".

באי כח הנאשם 2 טענו שהמסמך שהגיש באת כח הנאשם 1 לבית המשפט אינו בקשה אלא מסמך הנושא כותרת "התייחסות מטעם הנאשם 1 לאפשרות העדה חוזרת של שני עדים". לטענתם, "(...) כותרת זו נועדה, אף הפעם הזו, להימנע מהצורך לבקש את העדת העדים וזאת בכדי ליצור מצב לפיו זימון העדים נעשה בשל רצונו ו/או בקשתו של בית המשפט הנכבד". הם הוסיפו כי דרך ההתנהלות האמורה אינה מתיישבת עם סדרי הדין המקובלים בשיטתנו המשפטית.

באי כח הנאשם 2 טענו בסעיף 9 לתגובתם כי -

"בכל מקרה, לא רק שהעדתם של נאשם 1 ומר אמיר אורן לא תשנה דבר מתמונת הראיות שהרי גרסתם ברורה וידועה היטב, אלא שמתקשים אנו להבין כיצד זה נדרשים כל הצדדים בתיק זה לפעול בהתאם לגחמותיה השונות של ב"כ הנאשם 1".

באי כח הנאשם 2 טענו כי הם מתנגדים לבקשה בשל האופן בו הוגשה ובשל התרחשות הדברים בטרם הגשתה.

עמדת המאשימה

4.

בא כח המאשימה, עו"ד רז ולטר, הגיש תגובה המשתרעת על פני 11 עמודים. בסיכום דבריו כתב כי זימון עדים לקראת סיום סיכום הטענות הינו מהלך חריג, כמו גם הזמנתם לעדות נוספת של עדים שכבר העידו (שהרי גם הנאשם וגם מר אורן כבר העידו בתורם). עם זאת, במקום שבו יש צורך ממשי בכך, למניעת עיוות דין, על פי נסיבות המקרה, יעשה הדבר. "במקרה שלפנינו, לא ביקש הנאשם לנקוט בהליך זה, וכשהוצעה לו הצעה זו

פעמיים, נמנעה באת כוחו מלבקש זאת.

בא כח המאשימה טען כי הגנת הנאשם 1 לא נפגעה במקרה זה ולא ייגרם כל עיוות דין מכך שהעדים לא יזומנו מחדש. "(...) אך מעבר לכך, גם בהתייחסויות מטעם הנאשם 1, לא הועלה ולו נימוק אחד המראה שאם לא יזומנו העדים מחדש ייגרם עיוות דין, ותיפגע הגנת הנאשם 1, וברור שאם זה היה המצב היו מועלים נימוקים לשכנע בכך".

יתרה מכך, טען עו"ד ולטר, הנימוקים שהובאו נועדו להראות עד כמה אין מקום להליך כזה, מבלי לדחות את הצעת בית המשפט.

עו"ד ולטר סיים את דבריו באומרו כי -

"על כן סבורה המאשימה שאין מקום לזמן עדים מחדש, ולדעתה אף הנאשם 1 לא ביקש זאת".

5. דיון והכרעה

לאחר עיון בטענות באי כח הצדדים ובמכלול נסיבות העניין הגעתי למסקנה שלא לחרוג מסדר הדין הרגיל ולא להורות על זימון מחדש של שני העדים שכבר העידו.

ראשית, הרושם הוא שבאת כח הנאשם 1 כתבה בסוף המסמך את המילים **"יבקש הנאשם"**, כמצוטט לעיל, כמי שכפאה שד. היא השמיעה נימוקים כבדי משקל **נגד** הזמנת העדים מחדש, ולאחר מכן הניחה את הדברים לפתחו של בית המשפט, היינו, **שאם בית המשפט סבור** כי העדתם הנוספת של שני העדים האמורים נחוצה כדי להגיע לחקר האמת, אז **"יבקש הנאשם"**.

כשלעצמי אני סבור שהובאו בפני בית המשפט די והותר חומרים המאפשרים לי להגיע לחקר האמת גם ללא העדתם של שני העדים האמורים.

שנית, לא שוכנעתי כי נסיבות העניין הן כאלה שזימון העדים הוא הכרחי שאם לא כן ייגרם עיוות דין.

שלישית, דעתי אינה נוחה כלל וכלל מדרך ההתנהלות שפורטה לעיל. העניין עלה תוך כדי סיכומי הנאשם 1. באותו שלב בחרה באת כח הנאשם 1 להשאיר את העניין לשיקול דעת בית המשפט, ובעקבות כך הוריתי להמשיך בסיכומים **מבלי לזמן עדים**. לאחר מכן סיימה באת כח הנאשם 1 לסכם את טענותיה ובא כח הנאשם

2 כבר מצוי בעיצומם של סיכומי טענותיו. עכשיו נזכרה באת כח הנאשם 1 לשוב ולהעלות את הענין מחדש, למרות שכבר ניתנה החלטה קודמת ולמרות שהתקדמנו ושמענו כבר חלק נכבד מסיכומי הנאשם 2. אין זה תקין בעיני שבנסיבותיו של תיק זה, בו יש ניגודי אינטרסים ברורים בין שני הנאשמים, תמתין באת כח הנאשם 1 עד שסניגורו של הנאשם 2 יסכם את טענותיו, תשמע את שיש בפיו, ואז תשוב ותעלה את ענין זימון העדים מחדש.

סבורני כי הענות לבקשת באת כח הנאשם 1 לזמן עדים לאחר השתלשלות העניינים כפי שפורטה לעיל תשבש לחלוטין את סדרי הדין ואת סדרי עבודתו של בית המשפט כשאנו מצויים לקראת סיומו של המשפט.

אחרית דבר

6.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל, אני דוחה את בקשת הנאשם 1 לשוב ולזמן עדים למתן עדות נוספת.

בא כח הנאשם 2 ישלים את סיכומי טענותיו בישיבה שתתקיים ביום 15.1.15 כדי שבית המשפט יוכל להכריע את הדין.

המזכירות תשלח העתק מהחלטה זו לבאי כח הצדדים ולאור הזמן הקצר עד לישיבה שתתקיים ביום 15.1.14 על המזכירות להודיע לבאי כח הצדדים את תוצאת ההחלטה גם באמצעות הטלפון.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ה, 13 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.